

Warszawa, 26 kwietnia 2000 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DPA-811-2719-A/24/2000/KG

DECYZJA

Na podstawie art. 49 w związku z art. 47 ust. 1 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348, Nr 158, poz. 1042; z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1126; z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042, Nr 110, poz. 1255) oraz w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26, Nr 27, poz. 111; z 1982 r. Nr 7, poz. 55, Nr 45 poz. 289; z 1983 r. Nr 41, poz. 185; z 1984 r. Nr 34, poz. 183; z 1986 r. Nr 47, poz. 228; z 1987 r. Nr 21, poz. 123, Nr 33, poz. 186; z 1989 r. Nr 20, poz. 107; z 1990 r. Nr 34, poz. 201; z 1991 r. Nr 100, poz. 442, Nr 119, poz. 513; z 1994 r. Nr 122, poz. 593; z 1995 r. Nr 1, poz. 1, Nr 74, poz. 368; z 1996 r. Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496; z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 944; z 1998 r. Nr 162, poz. 1126; z 2000 r., Nr 22, poz. 268)

po rozpatrzeniu

wniosku Zakładu Energetycznego Słupsk S.A. z siedzibą w Słupsku z 25 stycznia 2000 r. znak DE/L.dz. 479/2000

postanawiam

nie zwalniać Zakładu Energetycznego Słupsk S.A. z obowiązku przedłożenia Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy na energię elektryczną i usługi systemowe świadczone przez Elektrownię Szczytowo-Pompową Żydowo na rzecz Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2000 r. na wniosek Zakładu Energetycznego Słupsk S.A. zwanego dalej Wnioskodawcą, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zwolnienia z obowiązku przedłożenia do zatwierdzenia taryfy na energię elektryczną i usługi systemowe świadczone przez ESP Żydowo na rzecz Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE).

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca podniósł, że ESP Żydowo spełnia rolę elektrowni regulacyjno – interwencyjnej dla KSE. W związku z wprowadzeniem taryfy hurtowej, Wnioskodawca został zobowiązany do zakupu energii na pompowanie wody, a generowaną energię zużywał na własne potrzeby. Regulacyjne potrzeby KSE powodujące odchylenia od pracy optymalnej energetycznie, rekompensowane były przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. W wyniku zachodzących zmian na rynku energii elektrycznej i wprowadzenia przez PSE S.A. przetargów na usługi systemowe – zdaniem Wnioskodawcy – rynek usług systemowych stał się rynkiem konkurencyjnym. Stąd uznał on za zasadne wystąpienie z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca posiada koncesje: z dnia 10 grudnia 1998 r. nr WEE/47/2719/U/1/98/MS – na wytwarzanie energii elektrycznej oraz z dnia 18 listopada 1998 r.: nr PEE/40/2719/U/2/98/BK – na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej i OEE/41/2719/U/2/98/BK – na obrót energią elektryczną.

Stosownie do udzielonej koncesji, Wnioskodawca wytwarza energię elektryczną w następujących źródłach: Elektrownia Szczytowo-Pompowa Żydowo o łącznej mocy zainstalowanej 150 MW, Elektrownia Wodna Gałęzia Mała o łącznej mocy zainstalowanej 4,16 MW, Elektrownia Wodna Strzegomino o łącznej mocy

zainstalowanej 2,4 MW oraz 16 elektrowniach wodnych o łącznej mocy zainstalowanej 3,88 MW.

W 1999 r. produkcja energii elektrycznej brutto w ww. źródłach wyniosła łącznie 263 151 MWh, w tym w ESP Żydowo 222 375 MWh.

Ponadto, Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji oraz obrotu energią elektryczną zgodnie z udzielonymi koncesjami.

W sprawie niniejszej zważono, co następuje:

Artykuł 49 ustawy *Prawo energetyczne* stanowi, że Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi, że działa ono na rynku konkurencyjnym, albo cofnąć udzielone zwolnienie w przypadku ustania warunków uzasadniających zwolnienie.

Zgodnie z art. 3 pkt. 17 ww. ustawy, taryfa jest zbiorem cen i opłat oraz warunków ich stosowania, opracowanym przez przedsiębiorstwo energetyczne.

Powyższy przepis nie przewiduje możliwości opracowywania odrębnych taryf dla poszczególnych źródeł wytwarzania energii elektrycznej. Taryfa przedsiębiorstwa energetycznego produkującego energię elektryczną powinna obejmować ceny i stawki opłat dla wszystkich posiadanych źródeł wytwórczych. A zatem, taryfa Wnioskodawcy powinna zawierać, zgodnie z posiadaną koncesją, ceny i stawki opłat dla energii elektrycznej wytwarzanej w 19 źródłach. W związku z tym nie istnieje możliwość zwolnienia Wnioskodawcy z obowiązku przedkładania do zatwierdzenia taryfy na energię elektryczną i usługi systemowe świadczone wyłącznie przez Elektrownię Szczytowo-Pompową Żydowo.

W związku z powyższym rozważania na temat działania Wnioskodawcy na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ustawy *Prawo energetyczne*, stały się bezzasadne.

Stąd, orzeka się jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 479²⁸ i art. 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych – Dz. U. Nr 160, poz. 1064).

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz

Otrzymuje:

Zakład Energetyczny Słupsk S.A.
ul. Przemysłowa 114
76-200 Słupsk